

Вісник
Єгового Царства

ВАРТОВА БАШТА

“І зрозуміють, що я - Єгова”.

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly
Ten Cents Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL. LXIII   МІСЯЧНИК   № 2
Лютий,   (February)   1942

ЗМІСТ:

ЗОВОВ'ЯЗАННЯ УГОДИ	19
Його завітуючі люди	19
Призначені	20
Ламателі угоди	21
Страх Божий	22
ТІ, ЩО ЗАБУВАЮТЬ БОГА	25
Церква	26
В боротьбі з Богом	28
Остерога	31
Судьба	32
“Інші вівці”	32
ВІДНОВЛЕННЯ	18

“ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ЩО Я - БОГ ГОВОРИТЬ ЄГОВА” - Іса 43:12.

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St., Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD, *President* W. E. VAN AMBERGEN, *Secretary*

"Діти твої навчати не сам Єгова, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя своїх сотворін; що Ёговос був початком Його творива, і Його активним чинником у творенні всіх речей; що Ёговос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, одягнений в усяку силу в небі й на землі, і є Головним Виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив Його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для послужних з людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивиснив Його в небі понад всі інші ієготи й понад всі інші ймена й одягнув Його в усяку силу й владу.

ЩО ЄГОВОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якої йма — Сион, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правильним Царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами Єгової організації і Його свідками, яких завдання й привилей є свідкувати про всевишність Єгови, звіщати про Його задуми взглядом людства, як про це є записано в Біблії, і нести евочі царства усім, що бажають довідатись про них.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, який скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення людей землі можуть прийти лише через царство Єгови під Христом, яке тепер зачалось; що наступаюче велике діло Господнє буде знищення сатанської організації й установлення справедливості на землі, і що в тому царстві люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть дальше виконувати Божий приказ "словняйте землю" праведними людьми.

(Закінчення з 32 стор.)

⁵⁰ Однак, є єдиний спосіб викувати народи, які тепер бажають зцілення, і це є той спосіб, о котрий постарався Бог Єгова. Ісус Христос перебуває в храмі Божім, і Його "святе місто", Сион, є відбудоване, і з того святого міста зачинає плисти вода життя, щоби всі, хто бажає, могли споживати її й жити. (Одр. 22:17) Спершу було дозволено останкові побачити й оцінити воду життя, виходячу з престолу Божого по приході Ісуса Христа до храму. Тепер "інші віці" мають привилей бачити і споживати ті благословенства, о які Він постарався. Відносно цього написано є: "І показав мені ріку води життя, ясну як кришталь, що виходила з престолу Божого і Агнцевого посеред улиці його. Та й по сей і по той бік ріки — дерево життя, що родить овощі дванайцять (раз), і що місяця свій овощ дає, а листя з дерева на сціленне народів". (Одр. 22:1, 2, А.П.В.) — Дивись *Світло* Том Другий, сторінка 254; *Оправдання* Том Третій, сторінка 303.

ЙОГО МІСІЯ

ЦЕЙ журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його задуми, як це вона є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливої помочи свідків Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він зовсім вільний і відокремлений від усіх партій, сект і світських організацій. Він всецільо й безвиїмково стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Його олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичаго студювання у світлі Св. Письма. Він не змішасться в ніякі суперечности, ані його сторінки не є отворені для особистих справ.

Річна Передплата

У злучених Державах вносять \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через пошто-вий переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплати треба вислати впрест до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна несылати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний пошто-вий переказ.

Закордонні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному случаї адресувати на імя Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини немоцех, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Ця ми раді допомогти бідним, та постова регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посвідку за отриману передплату нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба є це попросити. На пресбу змінюємо адреси в протягу одного місяця. Один місяць перед скінченням передплати, вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

⁵¹ Ісус Христос своєю дорогоцінною кров'ю — життям викупив людський рід, і ті, що вірять в Бога і Христа і посвятилися Господу і сповняють Його правила, матимуть користь з того средства, о котре Бог постарався, щоб дати їм життя через Ісуса Христа. Нема іншого средства до спасення. (Діян. 4:12) Демонізм, релігія і людська філософія є загалом пустим. Бог Єгова є "джерелом життя" і Він роздає життя через Ісуса Христа і достарчає те життя і приналежні до нього благословенства для тих, що вірно слухають і служать Йому.

ВІДНОВЛЕННЯ

Коли пренумерата "Вартової Башти" виходить, тоді карточка уваги є засилена у журнал для вигоди пренумератора як рівнож для помочи бюро в догляданню пренумерати без утрачання часу. Всі, що є прошені уживати сю карточку скоро отримують її; се упевнить неперерваня доручення журналу. Всі що належать до збору, повинні виповнити уважно цю карточку й тоді передати її слугі збору так скоро як тільки можливо. Если відновлення є спізнене, то не все можливо внести копії утрачених журналів.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LXIII

Лютий 1942

№ 2

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ УГОДИ

(Продовження)

“Незневажу заповіту мого і не зміню, що вийшло з уст моїх”. — Пс. 19:34

ЙОГО ЗАВІТУЮЧІ ЛЮДИ

¹⁴ Люди, котрих Бог вибирає з народів для свого ім'я, є Його завітуючими людьми. Вони є взяті в угоду з Богом. Беручи їх з народів, Бог робить їх відділеними і відрізненими від інших народів світа. Вони є людьми для Його цілі, тобто для Божої цілі, і вони мусять нести свідоцтво про Його ім'я, представляти Його і звіщати Його хвалення. Він покликав їх з темряви в світло, і вони мусять проголошувати про його світло і ім'я. (1 Пет. 2:9,10) Всемогучий Бог вибирає тих завітуючих людей для себе, і Він вибирає їх для особливої цілі — несення свідцтва про Його ім'я, і тому життя кожного одного таким чином взятого в угоду залежить від Його вірного виконання обов'язків його угоди, де він мусять бути послухним Божим приказам Всемогучого Бога. Нема вимівки для нього змінити свою сторону угоди ані занедбати виконувати вповні кожду часть її.

¹⁵ Божий спосіб вибирання людей для Його ім'я є головно отцей: Він привів кожду одиницю з них до розуміння, що Всемогучий Бог є Єгова, і що Ісус Христос є Відкупителем чоловіка з ласки Божої. Кожного, що вірить в ці великі правди і має побожний страх, Господь провадить в світло правди і відкриває таким свій замір або угоду. Таким чином Бог притягує шукачів правди до Ісуса Христа, котрого дорогоцінна кров купила всіх людей, що послушні Йому. “Ніхто не може прийти до мене, коли Отець, пославший мене, не притягне його, й я воскресну його останнього дня”. (Йоана 6:44) Такий щирий чоловік, шукаючий дороги до життя, шукає знати Бога, і до нього відносяться слова Ісуса: “Я дорога й правда, й життє: ніхто не приходить до Отця, як тільки мною”. (Йоана 14:6) Отже, шукач правди і життя мусять ступати шляхом, яким йде Ісус, і тому мусять бути послушним Божій вираженій волі. (1 Пет. 2:21) Завважте дальше шлях Ісуса.

¹⁶ В початку з приходом Ісуса в світ написано є, що Він сказав до Бога Єгови, свого Отця:

“Ось, йду... вчинити волю твою, Боже”. (Жид. 10:7) “Тоді сказав я: Ось я приходжу; в змісті книги написано про мене. Чинити волю твою, мій Боже, моя радість: і закон твій в глибині серця мого. Я звістив про справедливість у великому зборі; уст моїх неспиняв я — Господи, ти про се знаєш!” — Пс. 40:7-9.

¹⁷ Кожний, що є взятий зі світа для ім'я Єгови і взятий в угоду з Єговою, мусять також згодитися виконувати з радістю волю Божу. Він робить цю урочисту угоду чинити волю Божу, і цим чином він зобов'язується виконувати його угоду. Та угода або договір зв'язує його бути стало послухним Божим приказам, як зазначено в Його Слові.

УГОДА ЧЕРЕЗ ЖЕРТВУ

¹⁸ Всі особи, що вповні згодилися чинити волю Божу, і котрі є вибрані Єговою і взяті з-між народів бути свідками для Єгового ім'я, є таким чином взяті в угоду з Богом Єговою. Це є угода через жертву. Ті, що зробили угоду через жертву з Єговою, вибрали слідувати стопами Ісуса Христа, і вони цим чином згодилися пожертвувати всяким правом і привілеєм, які б суперечили заміру Єгови. Від часу вибору вірних апостолів Ісуса Христа і їх помазання в день П'ятидесятниці і аж до тепер много людей згодилися чинити волю Божу і зробили угоду через жертву. Ті, котрих Бог вибрав для себе, — це ті, що вірно допильнують угоди з Ним. З приходом Господа Ісуса і коли Він засів на престолі як Цар, в 1914 р., Єгова дає приказ в отчих словах: “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. — Пс. 50:5.

¹⁹ Господь Ісус Христос збирає до себе в храм тих, що зробили угоду з Єговою через жертву. Суд в храмі, що зачався в 1918 р. відкрив тих, що показали їх вірність і посвяту до Бога і Його царства, і цих завітуючих людей Єгови Він помазав і вислав, щоб вони могли “приносити жертву Господеві в праведності”, котра-то жертва в праведності є хвалення Бо-

гу Єгови і свідоцтво Його імені через посвячення вірно в послушенстві до Його наказу проголошувати цю євангелію Царства. (Мал. 3:3; Жид. 13:15) Зобов'язання угоди кожного таким чином взятого в угоду вимагає вірності в проголошенню ім'я і царства Єгови. Вони є дійсно посланниками або проповідниками цієї євангелії.

Його свідки

²⁰ Бог Єгова вибирає з народів людей для себе, що означає, що вибрані таким чином є ужиті і мусять бути ужиті для Його цілі. Його ціль є, що Його ім'я повинно бути проголошене проміж народами перед Армагедоном, і таке проголошення мусить бути зроблене тими, кого Бог вибрав. Вони мусять говорити людям, що Єгова є єдиний правдивий і всемогучий Бог, і що Ісус Христос є Цар ТЕОКРАТИЧНОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА, і що таке правительство є єдиною надією на мир і життя людей. До тих людей таким чином взятих, котрі є в угоді, Єгова каже: "А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се — я: передо мною не було Бога, та й опісля не буде. Я, я — Господь, та й нема спасителя крім мене. Я прорік та й спас, так як заповів; а иншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що я — Бог, говорить Господь". (Іса. 43:10-12) Серед вірних людей Єгови нема інших богів, чи з-між людей чи ангелів. Вірні є посвячені цілком Єгови, єдиному правдивому й всемогучому Богу.

²¹ Народи світа ділають через володіючі чинники і заявляють право володіти, хотіючи Ісус Христос Цар прийшов. Ті, що знаходяться в сатанській організації і під її панівною силою, є засліплені сатаною до правди. Отже, вони домагаються володіння землею супроти волі Божої. Без взгляду чи вони є щирі в їх заключеннях чи ні, то вони знаходяться в темряві щодо Божого заміру. Вони не мають виробити ані оцінювання Його угоди. Вони мають натуральні очі й вуха, однак, вони не можуть бачити і не можуть чути, і не звертають уваги на Слово Боже, і вони не мають видіння Його заміру. Відносно них Єгова каже: "Виведи сліпих, що мають ніби зрячі очі, і глухих, що ніби мають уші. Нехай зберуться всі народи разом, зійдуться всі племена до купи. Хто ж зміж них проповівав се наперед? нехай скажуть, що було од початку; нехай поставлять свідків від себе й докажуть, щоб, вислухавши, можна сказати: Се правда!" — Іса. 43:8,9.

²² Час кульмінації прийшов, і тепер ті, що є посвячені Єгови, і котрі через це являються Його завітуючими людьми, мусять слухатись Його наказів і одважно й сміло звіщати Його ім'я і Його царство по всій землі.

ПРИЗНАЧЕНІ

²³ Всім завітуючим людям, котрих Єгова взяв для свого ім'я і післав як своїх свідків, Всемогучий Бог своїм духом призначив або припоручив проголошувати Його ім'я і Його царство. Бог зробив їх проповідниками або посланниками євангелії. Такі є правильно призначені посланниками, помазаними і уповноваженими найвищим авторитетом без взгляду на те, що люди можуть робити, казати чи думати. Це є слова призначення, припоручення і авторитету, котрі Бог порушив записати для завітуючих людей: "Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; післав мене сціляти сокрушених серцем; вістити невольникам визвол на волю, а ув'язненим — відчиненне темниці; проповідувати рік примирення Господнього й день пімсти Бога нашого, потішити всіх засумованих". — Іса. 61:1,2.

²⁴ Ісус Христос, великий Суддя в храмі яко Виконавчий Чиновник Єгови висилає таких призначених посланників з розпорядженням і наказом, що вони мусять голосити добру новину або євангелію, що царство Єгови прийшло, і що його царство є єдиною надією для людства. Отже, Ісус велить; "І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець". — Мат. 24:14.

²⁵ Це свідоцтво про ім'я Єгови і Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО мусить бути дане через Його призначених посланників зараз перед часом великого горя, котре є Армагедон. (Мат. 24:21) Нема різниці між чоловічою статтю а жіночою (Гал. 3:28), але всі, що є вибрані Богом і взяті в угоду з Ним і післані, є призначеними посланниками проповідувати цю євангелію великої ТЕОКРАТІЇ. Ніяка земна власть не має влади заперечити це високе призначення і припоручення. ТОВАРИСТВО ВАРТОВОЇ БАШТИ БІБЛІЇ І БРОШУР, організація, ділаючи на користь свідків Єгови, щоб чинити справу у порядку і виконувати роботу в організованій і упорядкованій спосіб, висилає таких свідків, і таким чином забезпечується земна організованість; однак, вона є завжди піддана організованості Всемогучого Бога. Такі особи є правдивими представителями Господа і правдивими посланниками Бога на землі. >

²⁶ Це є виражена воля Божя, що Його завітуючі люди є і мусять завжди бути відділеними і відрізненими від світа, тобто від річей і від сил, що стараються володіти цим лукавим світом. До таких Господь каже: "Ви не з світа, як я не з світа". (Йоана 15:18,19) Ісус є Вірним і Правдивим Свідком Єгови, і всі його послідователі взяті з народів для Єгового ім'я мусять подібно бути вірними і правдивими свідками

для ім'я і Царства Божого, і тому мусять тримати себе неопоганеними і відділеними від світа.— Як. 1:27.

КОРИТИСЬ КОМУ?

²⁷ Всі народи теперішнього світа є проти ТЕОКРАТІЇ. Існують між народами землі дві могутих фракції, котрі заявляють право володіти, і обидві є проти правління світом через Ісуса Христа, котрий є Царем Єгови, що має певну власть. Завітуючі люди Божі знаходяться на його стороні і цілковито посвячені Його заміру, і через те мусять бути і є всякого часу нейтральні в усіх річах суперечних між народами цього лукавого світа. Якщо народи цього світа бачуть відповідним воювати, то це їм самим рішати, і є їх відповідальністю. З такими війнами Божі завітуючі люди не мають нічого до чинення, і в послушенстві до Божого закону вони мусять залишатися нейтральні, відділені й відлучені. Вони мусять триматися осторонь від усіх таких війн і суперечностей і посвятитися на службу великої ТЕОКРАТІЇ. Причина такої нейтральності є обговорена більш повно і докладно у *Вартовій Башті* 1939 р., сторінки 323–333.

²⁸ Коли закон людський установлений народами землі і впроваджений в силу приказу чинення того, що є прямо в суперечності з заповідями Бога Єгови промовленими до Його завітуючих людей, то яка є позиція завітуючих людей Єгови відносно цього? Апостоли Ісуса Христа Петро, Йоан і інші були ціслані проповідувати й представляти ТЕОКРАТІЮ, і будучи в угоді з Богом Єговою і таким чином кермованими точно волею Бога, відповіли на повисше питання, і це є одна відповідь всіх Божих завітуючих людей на подібні питання. Та відповідь є: "Більше треба коритись Богу, ніж людям". (Діян. 5:29) "Петр же та Йоан, озвавшись до них, рекли: Чи праведно перед Богом слухати вас більш ніж Бога,— судіть". (Діян. 4:9) Відповідальність одиниці під Його угодою вимагає від неї вірно слідувати цьому Божественному правилу.

²⁹ Ті вірні апостоли Господа з причини, що вони невідступно пильнували їх угоди з Богом і корились Божим приказам радше чим людям, були арештовані, злобно трактовані, кинуті у в'язницю і биті. Коли їх звільняли з в'язниці, вони йшли негайно з проголошенням Євангелії в послушенстві до Божого приказу. Вони не боялися, що чоловік міг зробити їм. Вони боялися Бога і корилися йому. Припустимо, що вони взяли компромісний напрям, слухаючись приказів людей, щоби оминати тілесне покарання і все-таки проповідували євангелію тайно, так щоб володарі не могли це бачити. Це було б компромісом і відмовленням допильновувати угоди з Богом. Такі були б ламателями їх уго-

ди з причини страху до людей. Страх до чоловіка провадить в сіти сатани, що значить вічне знищення. Те саме правило відноситься до всіх Божих завітуючих людей сьогодні.— Прип. 29:25; Рим. 1:31,32; Одрк. 21:8.

ЛАМАТЕЛІ УГОДИ

³⁰ Особа, що не є в угоді з Богом, знаходиться в позиції, яка дуже різниться від позиції тієї особи, що знаходиться в угоді чинити волю Божу. Тут обговорюється не про тих, хто не є завітуючими людьми Єгови, а обговорюється лишень про тих, що ввійшли в угоду чинити волю Божу. Відповідальність таких є, що вони мусять дотримувати умовин тієї угоди, що є вкрай важливим. Угода з Єговою — це свята річ, і не може бути зломана чи змінена безкарно. Як Бог вважає і трактує ламателів угоди, можна властиво бачити через трактування таких по записаних в Біблії деяких прикладах, котрі є наведені тут.

³¹ Бог зробив угоду з Ізраїльським народом. Ті люди згодилися тримати умовини угоди з Всемогучим Богом. (2 Мойс. 19:5–8) Бог приказав тим людям триматися осторонь і віддільно від всіх народів, що поринули в демонізм або релігійне служення демонським богам, заявляючи, що служення таким богам "було б сіткою для тебе". (5 Мойс. 7:16) Той нарід Ізраїля був зв'язаний повинністю вірно дотримувати й виконувати умовини тієї угоди. Вони занедбали чинити так. Вони поламали їх угоду. "Не сповнили завіту Божого, і не схотіли ходити в законі його. Серце бо їх не статкувало перед ним, завіту його вірно вони не сповняли. Розсердили його горбищами своїми, образами своїми вразили його". (Пс. 78:10,37,58) "Почали служити божищам їх, котрі для них сіткою стались". (Пс. 106:36) "Він змаловажив клятьбу, поламав умову, й дав свою руку другому; вчинивши все те, він не спасе себе. Тим же то ось так говорить Господь Бог. Так певно, як я живу, присягу мою, що він змаловажив, і мову в ім'я моє, що він поламав, оберну на його голову".— Єзек. 17:18,19.

³² Бог покарав тих ламателів угоди знищенням. (Амоса 3:2) Бог виповів остаточний присуд проти того народа, що поламав угоду, і той народ був залишений спустошеним. (Мат. 23:38) Цим чином є відокрите незмінне правило Єгови, що ламателі угоди достойні смерті і потерплять смерть, і той, що добровільно ломить угоду або добровільно оминає зобов'язання її, ставить себе на шлях цілковитого знищення.

³³ Бог повідомив спершу Ноя про свою угоду відносно пролиття крові. (1 Мойс. 9:6–16) Це угода відносно святості життя, і вона є вічною угодою, і згідно з її умовинами написано є: "Хто пролле кров людську, того кров теж проливатиме чоловік бо в образ Божий сотворив

Бог чоловіка". Всім своїм завітуючим людям Бог велить: "Не вбиватимеш". (2 Мойс. 20:13) "Мені відомщенне, я віддам". (Рим. 12:19) Божий закон установляє смертну кару кожному, хто добровільно переступить цю заповідь. Його закон передбачає страту переступників Його закону. Людське життя може бути властиво забране лише за Божим спеціальним розпорядженням. Він назначив свого Екзекутора. Кровопролиття людських сотворінь на війні чи іншим способом є переступленням Божої угоди відносно святості життя. Це є вічна угода і вона зміни не підлягає.

³⁴ Народи землі є зобов'язані дотримуватися тієї угоди відносно крові, тому що це є Божий закон відносно життя. Кожний народ поламав ту віковичну угоду через вбивання многих Божих вірних слуг і також через убивання многих інших невинних людей. Відносно поламання тієї угоди Бог Єгова каже: Оце попустошить Господь землю, й вчинить її неплодною; змінить вигляд її й розсіє все, що живе на ній. Засумує, заніє; поникне, помарніє куля земна; поникнуть і ті, що з висока позирали на людей на землі. Бо земля вся зледащіла під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили установи; зломали вічний заповіт". (Іса. 24:1,4,5) Цей стан річей буде повні здійснений в Армагедоні. Ці писання наводяться, щоб показати, що ніхто не може поламати Божу угоду й уникнути покарання приписаного за такий чин. Іще з більшим натиском відноситься це правило до кожного, хто є взятий в угоду з Господом Богом бути свідком Його ім'я.

ЧЕРЕЗ СТРАХ

³⁵ Святе Письмо говорить відносно людей, що ломлять угоду з Богом через страх до чоловіка, що такі ламателі угоди потерплять смертну кару. Один з таких був пророк Урія. Той пророк стримався від виконання зобов'язань своєї угоди з причини погрози людей; і боючись чоловіка, він утік. Бог не схоронив його і він був схоплений і убитий. Таким чином Бог показує, що Він не схороняє ламателів угоди.— Єрем. 26:20–23.

ХОРОНИТЕЛІ УГОДИ

³⁶ Вражаючим контрастом невірному Урії є пророк Єремія, котрий був вірним свідком Єгови. Єремія відмовився годитися з правительством народу Палестини і твердо тримався своєї угоди з Всемогучим Богом. Єремія проголошував ім'я Єгови і остерігав людей так, як це Бог приказав йому чинити. Хотяй йому часто загрожувала смерть, він непохитно йшов, корячись Богу. У виконанні цієї роботи Єремія був типом, представляючи свідків Єгови тепер на землі, котрі проголошують ім'я Єгови і його ТЕОКРАТІЮ. Володарі Єрусалиму, включаючи релігійних вчителів й проповідарів, шукали

умертвити Єремію, бо він тримався твердо виконання зобов'язання його угоди з Богом. "І встав увесь люд у домі Господньому на Єремію". Релігійні вожді збудили людей проти нього яко причину, щоб домогтися умертвити Єремію. Ця часть Божественної записки, відносячись до того самого, є: "Тоді сьвященники й пророки промовили так до князів і до всього народу: Чоловікові сьому належить присуд на смерть, бо він пророкує проти сього міста,— як се ви самі чули своїми ушима! Єремія ж сказав до всіх князів і до всього народу так: Мене Господь послав пророкувати проти сього дому й проти сього міста ті слова, що ви чули. Що ж до мене, так се — я в руках у вас; чинить із мною, що в очах ваших добре й справедливе; тільки затямте собі добре, що як мене вб'єте, так безвинну кров наведете на себе й на сей город і на осадників його; бо Господь послав мене справді сказати усі ці слова в уші ваші".— Єрем. 26:11,12,14,15.

³⁷ Єремія стояв сильно і твердо за Бога і вірно служив Йому. Бог постарався о охорону для Єремії від злоби володарів, "що не видано його людові на смерть".— Єрем. 26:24.

СТРАХ БОЖИЙ

³⁸ Єремія не боявся чоловіка, ані того, що чоловік міг зробити йому; і в цьому він угодив Богу, і Бог указав свою силу в користь Єремії. Той, що знаходиться в угоді з Богом і котрий боїться того, що чоловік може завдати шкоди йому, і задля цієї причини піддається настільки, що переступає свою угоду, є нечистий і не може отримати Божого признання. Як є показано у випадку з Урією, так буде з усіма ламателами угоди. Такі нечисті одиниці мусять потерпіти смерть з рук Єгови. Божі завітуючі люди, котрі пробувають вірними до кінця у виконанню їх зобов'язання, знаходяться на шляху тих, що не бояться людей. Вони бояться Бога. "Страх Господень чистий, вічно пробуває". (Іс. 19:9) Ті, що мають побожний страх, покладають своє повне вповання на Всевишнього. Всі, що знаходяться в угоді з Єговою і через це стоять за ТЕОКРАТІЮ, дальше бояться Бога.

³⁹ Бог оголосив своє правило відносно тих, що ломлять їх угоду в цих словах: "Бо Єгова, Бог ваш, се полома жеруще". (5 Мойс. 4:24, А.П.В.) Це значить, що ті, хто з причини страху до чоловіка відмовляється або занедбує виконувати їх зобов'язання угоди, потерплять знищення з рук Єгового Виконателя. Вірний апостол повторив ті слова, котрі є звернені до всіх, що знаходяться в угоді з Богом о Царство. Його слова відносяться до тих, що є зібрані в храмі. Вони є звернені до Божих завітуючих людей, відносячись до часу, коли весь світ знайдеться у великому горю і безладдю і в часі, коли Бог дозволяє на викинення з Його цар-

ства всього, що потрібно викинути. Ці слова таким чином записані для користі Божих завітуючих людей, є: "Тим же царство нерухоме приймаючи, маємо благодать, котрою треба нам служити до владости Богу з шанобою і страхом. Бо наш Бог — огонь пожирающий".— Жид. 12:28,29.

⁴⁰ Як було з Єремією, так тепер є з Божими людьми на землі, котрі знаходяться в угоді о Царство. Світські влади приложували сильні старання, щоб порушити Єремію полатати його угоду через погодження з поглядами світа. Єремія залишався непохитним. Так і сьогодні світові влади стараються присилувати Божих завітуючих людей відмовитися від їх угоди і полатати умовини її через погодження з річями цього світа, що є в противенстві заповіді Єгови. Божий вірний завітуючий народ залишається непохитним до Єгови, вірним умовинам їх завіту і ТЕОКРАТІІ без взгляду на всі погрози й діла спрямованих проти них. Досвідчення Єремії є записані для користі Божих завітуючих людей тепер на землі.— Рим. 15:4.

⁴¹ Тоталітарні володіючі чинники такі як нацисти, фашисти і великі релігійні провідники тепер стоять де їм не слід стояти, заявляючи право володіти світом і домагаються, щоб завітуючі люди Єгови салютували і поклонилися тоталітарним володарям, прилучалися до їх армій і воювали під їх знаменами; і коли Божі завітуючі люди відмовляються чинити так, тоді їх ув'язнюють і многих убивають. У вічу всього цього Божі завітуючі люди стоять сильно на стороні ТЕОКРАТІІ, хотая вони бачуть як інші вірні одиниці є ув'язнені і виставлені на смерть. Володіючі чинники цього світа, що противляться тоталітарному правлінню, також домагаються, щоб завітуючі люди Єгови в полатанню їх угоди вступали на військову службу і воювали під знаменами таких володарів; і якщо люди завіту Єгови відмовляються чинити так, тоді вони потерпають ув'язнення або інше жорстоке покарання і навіть смерть. Хотая закон таких народів заявляє, що слуга не є вимушений до військової служби, то чинна влада, що має до чинення з виконанням цього закону, в процесі каже до тих вірних Божих завітуючих людей: "Ми не вважаємо вас як посланників, ані того, що ви є щирі і сумлінно відмовляєтесь воювати; отже, ви мусите прилучитися до військових сил і служити під нашими знаменами".

⁴² Божі вірні завітуючі люди відповідають: "Ми не можемо чинити це; ми знаходимось в завіті з Всемогучим Богом чинити Його волю. Щоби слухатись вашого приказу, ми мусимо полатати наш завіт з Богом; і якщо ми вчинимо так, ми потерпимо вічне знищення з рук Всемогучого Бога. Ми добровільно згоджаємось з кожним законом краю, що не спонукає нас

переступити нашу угоду з Єговою, як Він приказав. Всемогучий Бог зробив нас свідками Його посланниками проповідувати цю евангелію Його царства, щоб інформувати людей світа про Його ім'я і Його провізію о мир і життя для людства. Всемогучий Бог призначив нас це проповідувати. Ми завітували чинити Його волю. Йому ми останемось вірні і правдиві, незважаючи на те, що люди можуть зробити нам. Ми не бажаємо терпіти ув'язнення чи інше покарання з рук людей. Ми знаємо, що найгірше покарання, яке можуть нам спричинити люди світа цього, є смерть; однак, це означає лише смерть нашого людського життя. Якщо ми потерпимо смерть з причини нашої вірності до Всемогучого Бога і умовин нашого завіту, ми маємо певну обітницю від Бога, що Він воскресить нас до вічного життя. Якщо ми полатемо наш завіт з Богом Єговою, ми потерпимо вічну смерть, із котрої нема воскресення. Для нас є лише один вибір, а це — вірно виконувати зобов'язання нашої угоди з Єговою і Його Царем. Якщо ви вибираєте покарати нас з причини нашої вірності до Бога і нашої угоди, то ви за це будете відповідальні і мусите понести її. Однак, будьте певні одної річі: якщо ми потерпимо покарання з ваших рук з причини, що ми стоїмо сильно і виконуємо умовини нашої угоди з Всемогучим Богом, то Господь Бог вповні покарає вас, і ви не знайдете способу до втечі від того покарання. Ми не завдаємо шкоди нікому, та Всемогучий Бог, котрому ми служимо подбає про те, і за спричинене нам зло помститься за нас, бо Він так обіцяв, а Він всегда дотримує своєї обітниці.— Луки 18:7,8.

⁴³ Те, що є зазначено відносно твердої й непохитної позиції Єремії за Єговою, було записано й збережено з ціллю заохочення Божих завітуючих людей тепер на землі. (Рим. 15:4) Божі вірні завітуючі люди тепер пам'ятають слова Ісуса Христа сказані для їх потіхи, а іменно: "І не лякайтесь тих, що вбивають тіло, душі ж не здоліють убити; а лякайтесь більше того, хто зможе погубити і тіло й душу в пеклі".— Мат. 10:28.

⁴⁴ Божі вірні завітуючі люди не боятимуться чоловіка, ані того, що чоловік може зробити. Вони бояться Всемогучого Бога, слухаються Його і служать Йому. Сила лукавих людей кінчається смертю. Сила Всемогучого Бога є вічна. Якщо хтось умирає невірним Богу, то є вічний кінець його. Якщо він умирає з причини, що є вірним Єгові і зобов'язанню його угоди, Єгова воскресить ту вірну одиницю до життя вічного.

ЧЕРЕЗ ЖЕРТВУ

⁴⁵ Слідуючі слова Єгови відносяться з приходом Ісуса Христа до храму, а іменно: 'Зберіть до мене тих, що зробили угоду зі мною через жертву'. Що означають слова "угода через жертву"?

Вони означають відмовлення всього приналежного до землі. Вони означають пожертвування волі людської особи на цілковите чинення волі Всемогучого Бога. Той чоловік, чинячи так, знає, що він йде властиво і ступає шляхом, що провадить до вічного життя. До тих, що будуть в Царстві, угода через жертву значить відмовлення права до життя як людських сотворіння на землі. Таким є дано запевнення, що наколи чоловік пробуватиме вірним в дотриманню його завіту, то в назначенім часі він отримає від Господа вічне життя в душі, і це він отримає у воскресенню. Те вірне сотворіння входить в смерть людиною, а Бог підносить його до життя духом, жити навіки. (1 Кор. 15:43-53) З точки зору світа хоронителі угоди йдуть в смерть в ганьбі й безчестю. Та Всемогучий Бог підносить таких до життя, чести і слави.

⁴⁶ Чому мав би чоловік вагатися вірно дотримуватися угоди з Єговою попри всяке людське противенство чи покарання, яке погрожує чи й застосоване? Особа, що не робила угоди з Богом Єговою, і котра через це не знає Бога, не може розуміти і таким чином не може відповісти на це питання. Чоловік, що знаходиться в завіті з Єговою, і котрий покуштував вирозуміння добрих річей, що дав Господь, не позволить собі навіть подумати, щоб послухатися чоловіка і таким чином поламати свій завіт. Він є призначений виконувати своє зобов'язання угоди вірно до кінця, незважаючи на те, що може вчинити проти нього жодна людська сила.

⁴⁷ Вражаючий і виразний приклад вірного хоронителя угоди є апостол Павло, що був одного разу релігійністом, а опісля став правдивим християнином, ступаючим за проводом Ісуса Христа. Як лиш став християнином, він зараз пізнав, що повинен терпіти переслідування з причини свого повного посвячення до Бога і Христа. Однак, те не зупиняло його в усьому, ані не віддаляло його від шляху вірності. Він сказав: "І ось я, зв'язаний духом, йду в Єрусалим, не знаючи, що в йому приключиться мені. Тільки що Дух святий по городам свідкує слово, що кайдани мене та муки ждуть. Та ні про що я не дбаю, й не дорога мені душа моя, аби з радістю скінчити путь мій і ту службу, що прийняв я од Господа Ісуса, щоб свідкувати євангелію благодати Божої".— Діян. 20:22-24.

⁴⁸ За те, що Павло тримав зобов'язання угоди вірно, він зазнав много ударів батогом і ув'язнення; та незважаючи на те, він непорушно продовжував проповідувати Христа і Його Царство, хотів утримувався за тюремними стінами. Колись він мав много цих світових приємностей й почестей, всі котрі він радо пожертвував, не рахуючи навіть свого людського життя дорогим для себе, лише щоби він міг сповнити умовини своєї угоди. До своїх співб-

ратів християнів, також в угоді з Богом, він писав: "Та що було мені надбаннем, те вважав я за втрату ради Христа. Так оце я все вважаю за втрату ради вищого розуміння Христа Ісуса, Господа мого, ради котрого я все втеряв; і вважаю все за сьмітте, аби придбати Христа, та й явитись у Ньому, не маючи моєї праведности, що від закону, а (маючи) ту, що вірою Христовою (здобувається), праведність від Бога у вірі, щоб розуміти Його, і силу воскресення Його, і спільність мук Його, приподоблюючись смерті Його, аби тільки достигнути до воскресення мертвих. Не тим, щоб уже я достиг, або вже був звершений; гоню ж, чи не достигну того, за що і Христос Ісус достиг мене. Братте, я про себе не думаю, що я вже достиг; одно ж (роблю), забуваючи вже те що позаду, і сягаючи по те, що спереду, біжу до мети по нагороду вишнього покликку Божого в Христі Ісусі".— Фил. 3:7-14.

⁴⁹ Павло затримав вірно свою невинність, і коли він прийшов до кінця своєї земної подорожі, він сказав до своїх співбратів, хоронителів угоди: "І всі ж, хто хоче благочестиво жити в Христі Ісусі, гонені будуть. Ти ж тверезись у всьому, терпи лихо, роби діло благовісника, службу твою званою вчини. Мене бо вже на жертву наготовлено, і час мого відходу настав. Боротьбою доброю я боровся, дорогу скінчив, віри додержав. На останок готується мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явленне Його".— 2 Тим. 3:12; 4:5-8.

⁵⁰ Єгова ніколи не ломить і навіть не міняє своєї угоди. Ті, що служать Богу вірно, і котрі отримують Його вічні благословенства, мусять і будуть вірно виконувати зобов'язання угоди, і не ламатимуть ані не змінять умовин тієї угоди. Для Божих завітуючих людей, як для останка так і для їх співтоваришів, Господніх "інших овець", час найвищого вершка прийшов. Без ріжниць чи дозволено вільно проголошувати цю євангелію Царства, як Бог приказав, або позбавлено їх всякої людської свободи; чи по краю ходити і чинити те, що Бог приказав, чи за тюремними стінами, із-за вірності до зобов'язання угоди християнин, що є в завіті з Єговою, буде вважати лише одну річ вартісною, а це є, що серед всяких обставин чи в будь-якому стані він буде непохитно затримувати свою невинність. Є лише одна річ для нього чинити. Він не братиме до уваги нічого іншого. Тією одною річчю є вірне дотримання зобов'язання угоди, котре-то зобов'язання приписане угодою зробленою ним з Всемогучим Богом, і чинити так вірно аж до смерті, завжди пам'ятаючи дорожочні обітничі Господа звернені до нього, а іменно: "Будь вірний аж до смерті, і дам тобі цей вінець життя".— Одкр. 2:10, А.П.В.

ТІ, ЩО ЗАБУВАЮТЬ БОГА

[Переложено з англ. "Вартової Башти", з 1-го Липня, 1941]

"Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога". — Пс. 9:17.

Єгова оголосив своє незмінне правило, яке зазначене в повисшій тексті, і котре-то правило відноситься до всіх людей або народів, які одного часу претендували або заявляли, що служать Йому, а опісля звертали проти Всевишнього. Отже, той текст є осторогою від Всемогучого Бога до всіх, що взяли на себе відвічальність служити Йому. Єгова нікого не силує служити Йому, але наколи вони згодилися на це, то вони мусять нести відвічальність за виконання їх угоди. Хтось може ввійти в дійсну угоду з Богом виконувати Його волю, під час коли інші можуть бути в непрямій угоді чинити волю Божу з причини їх обізнаності і зовнішнього заявлення бути слугами Бога.

² "Лукаві" — це ті, що отримали депо світла правди відносно заміру Єгови, і котрі з причини цього стали на дорогу справедливості, а опісля покинули цю дорогу справедливості і повернули до беззаконня. Люцифер був просвітченим і ознайомлений до певної міри із заміром Всемогучого Бога; був назначений до високої позиції в організації Єгови, а потім збунтувався проти Бога, і з того часу йде дорогою беззаконня. Задля тієї причини він є названий "лукавий" і носить імена: "сатана", "змій", "вуж" і "диявол", всі котрі свідкують про лукавство. З причини свого лукавства сатана є засуджений Єговою на вічне знищення, котрий-то присуд буде виконаний в Богом назначенім часі. Його судьба або доля є судьбою або долею всіх людей і народів, що беруть подібний напрям. Бог не міняється, ані Його правила не міняються. Бог не зважає на особи. Він відкриває свої правила, і сотворіння, яке згаджується слухатись їх, мусить виконувати або брати наслідки.

³ В протиставленню лукавих є ті, що завітвали чинити Божу волю, і котрі вірно й непохитно додержують ту угоду й виконують їх завіт; і відносно таких написано: "Щасливі народи, що зовуть Єгову Богом своїм,— народ, що вибрав його собі за власність!" (Пс. 33:12, А.П.В.) Доля таких є життя вічне в мирі, радості і славі навіки перед лицем Всевишнього. Той благословенний народ — це той народ, котрого Ісус Христос є Головою, включаючи всіх, що є зроблені членами Божої столичної організації під Христом.

⁴ Всемогучий Бог виконує свій замір і приводить його в дію точно на час і в свій установлений час. Він спершу одобрив певних людей, що добровільно й вірно посвятилися Йому і

омінали напрям беззаконня, і котрі пильно служили Богу. У той час Він вибрав Ізраїльтянів як людей для своєї цілі і зробив угоду з тим народом. Ізраїль був типічним народом, і напрям його предсказує і представляє Божий замір вибрати з-між людей народ для свого ім'я, який мав бути ужитий з Ісусом Христом в Його царстві, і котрий є Божим "святим народом". Позатипічний нарід Ізраїля є народом Божим, "що вибрав його собі за власність". Тепер Божий назначений час прийшов, коли Він через Ісуса Христа збирає до себе "інші вівці", тобто ту громаду людей, що становитиме "велику громаду". Відповідно до цього факту тепер є вельми важно, щоб ті "інші вівці", знані також нині як "Йонадаби", котрі будуть становити "велику громаду", були просвітчені відносно того, що вимагається від усіх, що згодилися бути слугами Бога і Христа. Те, що Бог порушив написати в своїм Слові і відносно інших, що працювали попереду, служить в тій цілі, щоб надати путівника тим, хто шукає тепер дороги вірної служби і вічного життя. Тому *Вартова Башта* коротко розглядає справу подану в Біблії відносно Божого правила, котре відноситься до тих, що кажуть, що ступають дорогою праведності як слуги Божі. Осторога дана Єговою в Його Слові, і котра відносилася до інших в часах минувших, повинна тепер служити осторогою Господнім "іншим вівцям", щоб вони утікши в "місто прибіжища", могли тримати себе в границях його і вірно служити Господу.

ІЗРАЇЛЬ

⁵ В той час як потомки Ізраїля замешкували в Єгипті, Бог Єгова вибрав їх як народ для свого ім'я, зробив угоду з ними і рукою Мойсея вивів їх з Єгипту. На горі Синай Бог підтвердив ту угоду, давши Ізраїльтянам в той самий час свій закон. Тоді Бог провадив їх довгою подорожею до краю Канаан, і під час їх подорожі вони підлягали тяжким пробам, щоби визначити чи любитимуть вони Господа Бога, який вивів їх з Єгипту, чи ні. По досягненню Канаану той нарід Ізраїля був виставлений на многі інші проби. Коли той типічний нарід дотримував угоди з Господом і слухався Всевишнього, тоді він знаходився в ласці Його. Ті Ізраїльтяни розуміли, що те, що вони мусіли бути послухні Божому закону, є ясно показано з Св. Письма. Той нарід урочисто обіцяв Богу виконувати Його волю, і Св. Письмо показувало, що

вони знали, що мусять виконувати Його волю для того, щоби отримувати Його благословенства. (2 Мойс. 19:3–8) Ізраїльтяни знали, що вони не могли забути Бога і їх угоди без кари. Вони були особливо остережені проти релігії, і сказано, що вони мусіли триматися осторонь від неї. Та осторога давала змогу їм ходити дорогою праведності і отримати Боже благословенство.

⁶ Коли Ізраїльтяни стримувалися від всього, що мало до чинення з демонськими богами або релігією, і коли вони служили Богу щиро, тоді вони були вільні від зіпсованості, але як скоро простягали руку релігіоністам, вони зараз таки занечистувались. Щоби випробувати їх невинність, Бог дозволив їм терпіти з рук релігіоністів і їх гонителів. Серед таких обставин слідує Псалма була написана: “Задля голосу ругателя і хулителя, задля ворога і мстителя. Се все впало на нас, та ми не забули тебе, і не спроневірились завіту твому. Не відвернулось серце наше, і не зійшли стопи наші з дороги твоєї. Хоч ти розтер нас на місці люджерів, і покрив нас тінню смерті. Коли б ми забули ім'я Бога нашого і простягли руки наші до бога чужого [таке як салютування прапором або подобиною, чи давання хвали й почитання сотворіння і річей, включаючи релігійний формалізм]. То чи не провідав би се Бог? Знає бо він тайни серця”. — Пс. 44:16–21.

⁷ Єгова, таким чином ділаючи із своїми завітуючими людьми, повідомив їх про своє правило, що дисципліна мусить бути ужита до всіх, що отримують Його признання, і що часто та дисципліна приносить тяжке випробування для Його вибраних людей. Довго по тім апостол підтвердив те Божественне правило, пов'язуючи його з дисципліною, яка відносилася до позатипічних або духових Ізраїльтян, показуючи, що те правило відноситься до всіх, що ввійшли в угоду чинити волю Божу. (Жид. 12:5–13) Народ Ізраїля забув Бога і їх угоду з Ним. Вони відмовилися зважати на Його осторогу відносно релігії або ідолопоклонства. Їх провідники звернули до традицій і забули та знехтували Словом Божим, і таким чином зробили Слово Боже безвартісним до помочі Його людям. Тому Єгова виконав свій присуд проти того народу, цілковито знищивши його. (Пс. 106:36, 37; Мат. 23:38) Той нарід знищений яко такий, ніколи вже не міг знову існувати. Однак, були деякі одиниці серед Ізраїльтянів, що оставалися правдивими і вірними Богу, і такі були признані Ним і дістануть Його вічні благословенства.

⁸ Судьба Ізраїля представляла судьбу “Християнства”, тобто народів, що заявляють бути “християнськими”, бо такі народи відкрито заявляють, що є слугами Всемогучого Бога. Отже, такі народи знаходяться в непрямій угоді

бути послужними Богу. Ті річі, що сталися з Ізраїлем були взором або типом того, що мусить прийти при кінці світа, призначені головню для тих народів, що заявляють бути християнськими народами. “Усе ж се прикладами сталося їм, прописано ж на науку нашу, на котрих кінець віку прийшов. Тим же, хто думає стояти, нехай глядить, щоб не впав”. — 1 Кор. 10:11, 12.

ЦЕРКВА

⁹ “Церква Бога живого” є “церква первородних”, яка складається з Ісуса Христа і членів “Його тіла” в славі. (1 Тим. 3:15; Жид. 12:22, 23; Єфес. 1:22, 23) Церква — це “нарід святий” Єгови, посвячений цілком і повністю на службу Всемогучого Бога. Це є вибране насліддя Єгови, котре буде вічно на Його хвалу. “Ви ж — рід вибраний, царське съвященство, нарід святий, люде прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшего вас із темряви у дивне своє світло; ви, колись і не народ, а тепер народ Божий; непомилювані, а тепер помилювані”. — 1 Пет. 2:9, 10.

¹⁰ Той святий нарід має лише одного Бога, що є Єгова, про що написано: “Щасливі народи, що зовуть Єгову Богом своїм,— народ, що вибрав його собі за власність!” Ті, що входять в угоду статися частю того народу, мусять наслідувати праведність, та якщо вони відмовляться так чинити, доля таких буде знищення: “Праведність підносить у гору народ, а безбожність — сором народів”. — Прип. 14:34.

¹¹ Громади або збори церкви зачали установлюватись апостолами Ісуса Христа, котрі йшли і збирали разом християн, щоб вони могли научатися і зростати в знанню і мудрості Господній. Такі громади або збори збиралися для студіювання і почитання в приватних домах, і ці громади були названі “церквою”, тому що вони були будучими членами церкви: “Витайте братів, що в Лаодикії, і Нимфана, і домашню церкву його. І як прочитається се посланне між вами, постарайтесь, щоб і в Лаодикійській церкві прочитане було, а написане в Лаодикії щоб і ви прочитали”. (Кол. 4:15, 16) “У домашній твоїй церкві. Витайте Еленета, любого мого, котрий єсть первоплід Ахаї для Христа”. (Рим. 16:5; Фил. 2) Ці і многі інші писання показують, що церква Божа не є організацією правленою через чоловіка або громаду людей. Ісус Христос є Головою і Правителем церкви з волі Всемогучого Бога. Господь Ісус зачав вибирати членів церкви, коли Він був на землі в тілі. Після свого воскресення і вознесення до неба Він вислав своїх апостолів, котрі йшли й проголошували правдиву евангелію і хрестили тих, що приходили до Господа і ввійшли в угоду чинити Його волю. Апостоли не прикладали зусиль організувати і свавільно володіти тілом,

яке мусіло мати свої установлені правила і упорядкування; однак, вони назначали слугів в зборах, котрі були до помочі, керівництва й потіхи зборам через Слово Боже. Це вже сталося після апостолів, по закінченню їх земного існування, що організація стала занечищена, і самолюбні люди знані як “духовенство” взяли контроль.

¹² “Католицький” значить “загальний” або “всесвітній”, і це ім'я, властиво не належить релігійній організації. Через деякий час після часів апостолів вислів “католицький” був ужитий до цілого тіла християнських людей, котрі почитали Бога в душі і в правді. Пізніше включало всіх християнських людей на землі. Після того сталося роз'єднання між західними і східними громадами, і західна часть присвоїла собі титул “католицька”, а східна взяла ім'я “православна”, і кожда з них стала релігійною інституцією у відповідному часі. Це сталося по реформації, що організація в Римі заявила претензію на виняткове право уживати ім'я “католицька”. Без сумніву, що в ранніх днях були щирі і вірні християни як в східній так і в західній організаціях повисше згаданих. Але поступово амбітні люди прийшли до власти в тій організації. Переклад Св. Письма на латинській мові названий “Вульгата”, котре-то ім'я значить “загальне” видання Св. Письма, було зроблене здебільшого Джером, дуже побожним чоловіком. Здається певним, що він був вповні посвяченим Господу Богу і Ісусу Христу. Там мусіло бути много інших таких несамолюбних людей протягом ранніх днів християнської ери. Римо-Католицька організація з того часу прийняла Вульгату яко офіційну Біблію тієї організації, а Біблія Дуя ужита звичайно католицькою організацією була перекладена з Вульгати. Немає сумніву, що там були щирі люди між слугами і священниками церкви католицької організації, котра називається “Католицька Церква”, хотія ім'я “церква” не властиво пристосовується до тієї організації. Навчання і практикування католицької організації є в цілковитій суперечності із Словом Божим, і задля цієї причини час від часу звертається на це увагу. Ніколи не є властиво ані правильно висміювати жодного чоловіка чи громаду людей з причини, що вони є католицькими, але це є цілком на місці й властиво звертати увагу на факт, що католицька організація відвернула від Біблії і забула Бога. Ціль цього є помогти щирим католикам побачити й оцінити їх привілей утекти з релігії до Господа під охорону Царя великої ТЕОКРАТІІ.

¹³ Вислів “Католицька Церква” певно означає контролююче або володіюче тіло власти назване “Гієрархія”. Те тіло людей у контролі було зорганізовано довго після днів апостолів і ранніх християн. Многі члени організації като-

лицької церкви є названі “дітьми церкви”, і ці нічого не говорять про правительство того тіла. Амбітні люди організували і дістали контроль Римо-Католицької організації, котра є тепер посвячена релігії й політиці. Католицькі доктрини й “Католицька Акція” показують, що та організація яко така забула Бога. Щирі католицькі чоловіки й жінки відлучилися від тієї “церковної” організації і відверто виставили факти, показуючи причину чому правдиві і щирі християни не можуть залишатися в ній. Яко доказ того, що “церква” католицької організації відступила від Біблії і забула Бога, слідуючи цитати поміщені нижче є взяті з книги під назвою “Рим Поступається Завоюванню”, написана щирим католиком, доктором Барретом, і опублікована в 1935 р.: “Значна частина Католицької Акції бере участь в політиці і є політичним вторгненням та проникненням в політичний світ із новою силою і представництвом. ...Та католицька церква є без перебільшення одна із головніших авторитетів світа... є загально визнаною”. Цей ‘визнаний головний авторитет світа’ є зосереджений сьогодні на проблемах майбутнього цієї країни. ...Католицька Акція... насправді... є католицькою громадою, яка бореться у свій спосіб контролювати Америку. ...Був час,— тепер він в минулому — коли лише побожні католики брали участь в роботі церкви. Але сьогодні многи католики, котрих вже не можна назвати щирими, є активні в Католицькій Акції. Католицизм тепер є частю клана і становить в значній часті соціальний політичний блок приєднання”.

¹⁴ Далі доктор Баррет наводить слова високого католицького службовця, котрі з'явилися в Нью-Йорк Таймс, 7 січня 1935 р.: “Католицькі люди повинні об'єднатися для того, щоби могли розказувати в законодавчих органах, що ті не мають вносити на розгляд законопроекти, котрі є шкідливими ідеалам родини або ідеалам католицької церкви. Вони повинні організуватися так, щоби бути достатньо сильними осунути шкільних вчителів, які навчають ‘шкідливих наук’”.

¹⁵ Журнал “Новонавернений Католик” виданий щирими людьми, котрі відступили від священства католицької організації, в своїм виданню за червень місяць 1940 р., опублікував слідуєчи: “Заміри Гітлера є такими ж як ті, яких чотири століття добивався очолюваний езуїтами католицизм в своїх змаганнях знищити наслідки Реформації. Нацистсько-фашистські диктатори, що є виробом католицької церкви, постачали средства, які скоро здійснювали ті заміри виконанням”. “В Німеччині і в центральній Європі Гітлер взявся знищити цілком всяку свободу індивідуальності, і його напад можна віднести до переможного списку католицької церкви”. “Католицька Акція в Спо-

лучених Штатах гарячково трудиться в 'формуванню спільного руху і будівництву спільної держави'."

ПОЧИТАННЯ

¹⁶ Примусове почитання є гидота в очах Бога, так як і лицемірство є гидотою: "Дух — Бог, і хто поклоняється Йому, духом і правдою мусить поклонятись". (Йоана 4:24) Через те, що та стара релігійна система переслідувала людей в Європі і примушувала їх займатися формальними релігійними церемоніями або терпіти жорстоке тілесне покарання, щирі чоловіки та жінки переселялися до нового краю Америки, де вони могли почитати Бога після веління їх власного сумління. Організації, що склалися з щиро віруючих в Бога і в Христа людей, утворювалися по всій Америці, і опісля той народ поступав вперед. Сформувалися і зорганізувалися держави, і у відповідному часі ці держави злучилися в те, що є знане від того часу як Сполучені Штати Америки, і сталися народом, де було об'явлено, що кожний чоловік має право почитати Бога в свій власний спосіб, котрий не робить шкоди іншим. Кожен штат прийняв конституцію або основний закон, в котрому Всемогучий Бог признавався за найвищого, і в котрому є заявлено, що люди мають право почитати Бога в душі й в правді після їх сумління. Отже, ті штати окремо і спільно назвали себе християнськими, і той народ Америки від тоді заявляв бути християнським народом. Найвищий суд Америки заявив: "Це є християнський народ". Своім поступуванням штати і народ Америки сталися частию "християнства", і знаходяться в непрямій угоді сповняти закон Всемогучого Бога і стримуватися від ухвалення чи виконання будь-якого закону, що є в протиправстві закону Всемогучого Бога.

¹⁷ Визначні автори законів оголосили правильну науку, що всі закони народів знаходять свій авторитет лише в законі Божому. Конституція Сполучених Штатів передбачає, що конгрес не повинен видавати закон, який не зважає на правила релігії, таким чином признаючи, що кожний чоловік є вільний почитати або не почитати, як порушує його до того власне сумління і щире бажання служити Богу. Однак, по 1914 році штати і держава взяли протилежний напрям. Многі штати стараються через закон заборонити свободу почитання в Божий спосіб приписаний в Його Слові, а протилежно, стараються присилувати людей брати участь в певних формах почитання. Штати та держава явно забули Бога і Його закон, котрий мусить керувати всіма, хто знаходиться в дійсній чи непрямій угоді виконувати Божий закон.

¹⁸ Всі народи Європи називають себе християнськими народами, і тому всі разом становлять те, що є загально знане як "Християнст-

во". Кожний з цих народів видавав Біблію і признавав через якийсь час її яко Слово Боже. Своїм заявленням та напрямом ділання такі народи увійшли в непряму угоду, признали і згодилися сповняти закон Божий. Всі ці народи, як показують безперечні факти, забули Бога.

ЗНАННЯ І ДОСВІДЧЕННЯ

¹⁹ Всі народи "Християнства" отримали остерогу Слова Божого, що "Праведність підносить у гору народ, а безбожність — сором народів". (Прип. 14:34) Народи не тільки мали Слово Боже яким би вони могли бути кермовані, але вони мали й історію досвідчень інших, що подорожували попереду і були знищені тому, що забули Бога і Його Слово. Бог Єгова навів потоп на світ, котрий знищив всіх, за винятком вісім осіб, Ноя і його родини. Це Він зробив тому, що люди відкинули і цілком знехтували Божим Словом. Це становить остерогу "Християнству", та "Християнство" забуло звернути увагу на ту остерогу. "Християнство" забуло, що Бог оправдав своє ім'я потопом, і що Він подібно оправдає своє ім'я знищенням всіх, що відвернулися від Нього. "Вони бо не зважають на діла Господа, ні на твориво рук його. Він зруйнує їх, і вже не збудує".— Пс. 28:5.

В БОРОТЬБІ З БОГОМ.

²⁰ Народи "Християнства" забули, що Бог давно заявив свій замір володіти світом через свого олюбленого сина Ісуса Христа, і що Бог дає остерогу всім володарям прийняти і попірати Христа, Царя, або інакше потерпіти наслідки: "Зрозумійте ж се, царі, й одумайтесь, усі судді землі. Служіть Господеві зо страхом, і радуйтеся з дрожанням. Прославляйте Сина, щоб не прогнівився, а вам щоб не погибнути на дорозі вашій, бо скоро загориться гнів його. Блаженні всі, що надіються на його".— Пс. 2:10-12.

²¹ Замість попірати Царя, народи воюють проти Нього і проти Єгови і переслідують Божих слуг, котрі розказують людям про Його справедливе правительство ТЕОКРАТІЮ. В кождім народі "Християнства" слуги Єгови і Його Царя є переслідувані, і Господь Ісус Христос числить таке трактування як чинення Йому самому. Отже, слуги Божі моляться молитвою, котру Він записав в своїм Слові і научив їх молитися: "Встань, Господи, щоб не взяв верх чоловік; нехай перед лицем твоїм приймуть суд народи. Напусти, Господи, страх на них; нехай знають народи, що вони смертні люде". (Пс. 9:19, 20) Отже, певним є, що всі народи скоро зрозуміють, що Єгова є Могучий Бог, і що німецький чоловік не може успішно воювати проти Нього.

²² "Часи поган" прийшли до кінця, і ті всі народи, що мали Біблію, отримали свого часу

осторогу. Той кінець поган під сатанським безперервним правлінням прийшов в 1914 р., коли Ісус Христос був окоронований як Цар ТЕОКРАТІЇ. (Луки 21:24) Ісус Христос, великий Суддя, тепер зібрав перед себе всі народи на суд і судить і відділяє послушних від тих, що забули Бога. Своїм поступуванням ті, що противляться ТЕОКРАТІЇ, ставлять себе на сторону або в громаду тих, що забули Бога.

²³ Християни були вповні остережені Господом, щоб тримати себе відділеними й відлученими від політичного комерційного й мілітарного правління цього лукавого світа. Релігійні інституції, що заявляють бути християнами, забули Слово Боже відносно таких, і котре виразно зазначає: "Ото бо почитання чисте і неопоганене перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і вдовиць у горю їх, і держати себе неопоганеними од світа". (Як. 1:27, *Старосирійській*) "Перелюбники і перелюбниці! Хиба не знаєте, що любов світа сього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога". (Як. 4:4) Всі релігійні інституції сьгодні беруть участь в політичних справах цього світа, хотая Св. Письмо і факти показують поза всякий сумнів, що Ісус Христос тепер присутній і встановляє своє царство.

²⁴ Народи Італії і Німеччини через століття називали себе християнськими народами, і в границях тих народів було много вірних і правдивих свідків для ім'я і царства Єгова. Сьгодні ті два народи є скрайньо релігійними і є зайнятими в повній кооперації з Римо-Католицькою Гієрархією, тією старою релігійною інституцією в лукавому і кровожерливому змаганні присилувати всіх людей прийти під диктаторську силу. Фальшиво і свавільно ті релігійні вожді кажуть, що діють в ім'я Бога і незважаючи на це, вони нехтують цілком Його Словом і без вагання убивають Божих слуг. Такі народи не лише провадять жорстоку і лукаву війну, котра стягнула велике терпіння й горе на людей, але вони зневажають і хулять ім'я Бога і Його Царя. Ті народи разом з іншими народами, що називають себе християнами, забули Божу "віковічну угоду" відносно святості людської крові. Вони йдуть далі, безжалісно й злобно в знищенню людського життя. Тому Єгова каже відносно них: "Бо земля вся зледащала під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устами; зломали вічний заповіт". — Іса. 24:5.

²⁵ Многі з імені "Християнські народи" забезпечують свої церковні основи зняряддя війни і знищення супроти Слова Божого. Вони лучать свої сили з іншими в смертельній боротьбі, щоб задоволити амбітне бажання, дістати силу і контроль над людьми. Такі прикрі обставини Єгова давно предсказав через свого про-

рока, і такі остаточні наслідки будуть, як зазначено в слідуючих текстах: "Засумує, заніє; поникне, помарніє куля земна, поникнуть і ті, що з висока позирали на людей на землі. Тим то пожере прокляте землю, й живучі на ній відберуть кару; за те попалені осадники землі, й не багато зостанесь людей". — Іса. 24:4, 6.

ВЕЛЬМИ РЕЛІГІЙНІ

²⁶ Забувши їх угоду з Богом, Ізраїльтяни сталися вельми релігійними і звернули до демонського практикування, і в цьому вони представляли "Християнство", відносно чого Єгова каже: "Творця свого забув Ізраїль та построїв собі божниці, та й Юда побудував міста утвержені [відмовившись вповати на Божі обітниці задля оборони і захисту], та я пошлю огонь на міста його, — він пожере палати його". — Осії 8:14.

²⁷ Подібний стан був також предсказаний апостолом, що буде існувати в "остатні дні", де ми тепер жиємо, і це служить якою сторогою вірним, щоб вони оминали всяке релігійне практикування або демонізм, а саме: "Се ж відай, що в останні дні настануть времена люті. Будуть бо люде самолюбці, срібллюбці, пишні, горді, хулители, родителям непокірні, невдячні, безбожні, нелюбовні, непримирливі, осудливі, недержливі, люті, вороги добра, зрадники, напастники, гордувники, що більш люблять розкоші, ніж Бога, мають образ благочестя, сили ж його відчурались. І ти від таких одвертайся". — 2 Тим. 3:1-5.

²⁸ В цих днях великого горя і терпіння у світі з причини діяльності диявола, як предсказано Господом (Одк. 12:12), релігійні вожді світа, забуваючи Божу заповідь, призначають спеціальні часи для публічних молитов о мир. В цих назначених часах вони приближуються до Бога устами своїми, та серце їх не є посвячене Єгові і Його Царю. Вони бажать отримувати те, що годить ім, проте нехтують Божою волею. Жидівські релігійні чинили так і тепер релігійні народів "Християнства" чинять подібне. Тим то каже Господь Єгова: "І сказав Господь: Позаяк сей нарід устами тільки близиться до мене, і язиком тільки мене шанує [усередині в своїх кафедральних соборах і храмах], серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських, тим і я з людьми такими незвичайно дивне диво-чудо витворю, так що мудрість у премудрих їх зникне, й розуму в їх розумних не стане. Горе тим, що гадають глибоко схватись, щоб задуму свою втаїти перед Господом; що чинять справи свої в темряві [де замишляють заговори проти слуг Теократії], й говорять: Хто нас побачить, хто взнає? Що за безглузде! [ставлячи державу вище Бога і людський закон понад Божий закон] Чи ганчарь же

й його глина однакі речі? [підлягає волі гончаря]. Хиба ж виріб скаже проти того, що його виробив: не він зробив мене? Або чи ж скаже штучний утвір про того, що її виконав; він нічо не знає?" (Іса. 29:13–16) Отже, народи і їх релігійні та політичні проводарі є 'посудинами наготовлені на погибель' в Армагедоні, як Господь заявляє.— Рим. 9:22.

²⁹ В цих лютих часах релігійністи знаходяться точно в подібному стані, що і фарисеї Ісусового часу. (Мат. 15:1–9) Релігійні вожді впевняли себе, що вони є праві, і тому вповали на свою власну мудрість, і це пасує тому фактові, що вони забули Бога і Його Слово. Про таких написано є: "Доволі є шляхів, що нам здаються праві, та кінець їх — се дорога до смерті". (Прип. 14:12) "Дурному шлях його здається простим, розумен же той, хто слухає поради".— Прип. 12:15.

³⁰ Пастирі інших релігійних організацій, окрім Римо-Католицької Гієрархії, забули, що єдиним правдивим провідником для християнина є Боже Слово. Ставши зарозумілими, вони звернули до незвершених міркувань людей і проголошували т. зв. "мудрість" чоловіка замість Божого Слова. Добре знаний духовний пастир релігійної організації недавно по радіо зробив заявлення для цього: "Християнство є прогресуючим. Світ прогресує в Християнство і у відповідному часі досягне звершеності". Якщо б він вповав на Боже Слово, то не робив би такого заявлення. Ісус Христос є великим Християнином, і тому Християнство є звершеним, а не прогресуючим. Христос є "образ особи" Всемогучого Бога, і всі Його діла є звершені і "зроблені в справедливості". Всі правдиві послідувачелі Ісуса Христа є проваджені Словом Божим. Будучи звершеним всякого часу, Слово Боже не є прогресуючим від нижчої до найвищої ступені. Релігійні проводарі, такі як повище згаданий пастир, вповаючи на людську філософію, пустошать і нищать в умах інших Слово Боже; і про таких написано: "Бо пастирі поставались безглуздими [пустошниками, згубними як вогонь] й не питали про Господа, а через те були й їх поступки нерозумні, та й стадо їх йде в розсіпок".— Єрем. 10:21.

³¹ Пастирі або релігійні вчителі кажуть, що представляють Бога, та замість научати Слова Божого, навчають мудрості або переказів людей, і цим чином вони не лише забули Бога, але й завдають шкоди тим особам, що перебувають під їх наученням. Вони крадуть від людей Слово Боже і замінюють за це на доктрини людей. Так було між Ізраїльтянами, і отже, те, що Бог сказав до жидівських пастирів, відноситься з більшою силою тепер до пастирів "Християнства", котрі кажуть, що навчають Біблії, однак, нехтують нею. Такі пастирі є названі "пророками" за це, що вони проголошують, і відносно

них написано: "Я чув, що говорять пророки, та як вони в моє ім'я неправду пророкують. Вони говорять: Я бачив сон, я бачив сон! Чи довго ж воно ще так буде в серці пророків, тих що пророкують лож, що пророкують оману свого серця? Невже ж у них на умі, своїми снами довести мій нарід до того, щоб забув моє ім'я, так як отці їх позабували моє ім'я задля Баала? Пророк, що бачив сон, нехай же й оповідає його за сон, а в котрого моє слово, той нехай і переказує моє слово вірно. Хиба ж полова й чисте зерно все одно? Говорить Господь. Хиба ж моє слово не похоже на огонь, говорить Господь,— і не pomoже молот, що розбиває скелю? Тим же то встану я на пророки,— говорить Господь,— що один ув одного крадуть слово моє. Ось, я — на пророки, говорить Господь, що крутять своїм язиком, а говорять: Він сказав. Я на пророки ложних снів, говорить Господь, що розказують їх, і зводять з ума люд мій своїми брїхнями й оманю,— на тих, що я не посилав їх і не давав їм наказу, й що з їх нема ніякого хїсна народові сьому, говорить Господь".— Єрем. 23:25–32.

³² Ізраїльтяни були Божим завітуючим народом, та вони забули Бога. "Християнство" заявляє бути Божим завітуючим народом, і забуло Бога. Слово Боже виповіджене проти тих, що забувають Бога, відноситься як до Ізраїльтян, так і до з імені християн: "Мої ж люде ["Християнство" з імені народ] покинули мене; кадять марнотам, спотикнулись на дорогах своїх, покинули давнешні дороги, щоб блукати стежками по бездоріжжях,— щоби зробити свою землю пострахом, повсякчасним сьміховищем, так що хто переходитиме нею, здивується й похитає головою своєю. Наче восточнім вітром розвію людей сих перед ворогом; плечима, не лицем обернусь до них при лихій годині. А вони сказали: "Нумо, вчинімо змовини проти Єремїї [свідків Єгови, один з котрих був Єремїя, і котрий представляв нинішнього часу свідків Єгови]; бо й без него не щезне закон у сьвященника й порада в мудрого й слово в пророка; нумо лишень, побиймо його язиком; не будемо прислуховатись словам його".— Єрем. 18:15–18.

ЛУКАВИЙ СЛУГА

³³ Ісус Христос говорить відносно діяльності і долі "лукавого слуги". Такі забули Бога і Його заповіді. Заявляючи колись бути за Царством, такі тепер показують своїм напрямом ділання, що вони забули Бога, і до них Єгова каже: "Вас же, що покинули Господа, забули про сьвяту гору мою [Царство, ТЕОКРАТІЮ], закладаєте столи Гадові [демону (дивись замітку)], та ладите повну чашу для Мени [демона (в побічній заввазі)], вас я обрікаю-віддаю на меч, і всі попадаєте позаколювані, за те, що я

кликав, а ви не озивались; говорив, а ви не слухали, і творили зло в очах моїх, та виберали те, що мені не до вподоби".— Іса. 65:11, 12.

³⁴ "Лукавий слуга" б'є свідків Єгови і цим чином воює проти ТЕОКРАТІЇ, і доля їх є та сама, яка й гіпокритів: "Тай відлучить його, й долю його з лицемірами положить там буде плач і скреготанне зубів".— Мат. 24:51.

БЕЗБОЖНІ

³⁵ Є такі, що мали усі нагоди знати Слово Боже, та й відкинули їх. Еволюціоністи, многі з котрих вдавали за проповідників в деяких церковних організаціях, заперечили Слову Божему і научали своїх студентів та парафінів в коледжах і школах нехтувати Словом Божим. Вони не вірять в Бога і Його Слово, тому що є зарозумілими. День суду прийшов, і Ісус Христос, великий Суддя, в товаристві сонмів ангелів, тепер судить народи. (Мат. 25:31-35) Відносно цього написано: "Пророкував же про сих і семий від Адама, Енох, глаголючи: "Ось, йде Господь із тисячами святих своїх, зробити суд над усіма, і докорити між ними усіх безбожних, за всі діла безбожності їх, що безбожно накоїли, і за всі жорстокості, що говорили проти Нього грішники безбожні".— Юди 14, 15.

³⁶ Релігійні вожді, "чоловік гріха", "лукавий слуга", безбожні і грішники вимовляють жорстокі промови проти вірних слуг Єгови, котрі звіщають Його ім'я і Його ТЕОКРАТИЧНЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО, і стягають много клопоту на тих вірних слуг Всевишнього. Отже, написано про таких, що відносятся до теперішнього часу: "Бо ж праведно в Бога, віддати горе тим, що завдають вам горя, а вам горюючим, одраду з нами в одкриттю Господа Ісуса з неба з ангелами сили, в огні поломяному даючи відомщенне тим, що не знають Бога і не коряться благовістю Господа нашого Ісуса Христа. Вони приймуть муку, погибель вічну від лица Господнього і від слави потуги Його, як прийде прославитися у святих своїх і дивним бути у всіх віруючих (бо ввірувано свідкуванню нашому між вами) в той день".— 2 Сол. 1:6-10.

³⁷ Якщо якась особа думає, що релігійні системи не зіпсували народи землі, то така особа є ошукана. Бог не полишив то питання в сумніві. Релігії землі, що є продуктом демонів, спричинили велике безладдя; і тому демонські організації, на верху котрих іде релігія, є названі "Вавилон"; і про це написано: "Золотим кубком був Вавилон у руці Господній, впивалась із його вся земля; народи пили з його й метались, мов біснуваті. Несподівано впаде Вавилон та й розіб'ється; голосіте по йому, дайте балзаму на рани його,— може позагоюються. Гоїли ми Вавилону, та він не вигоївся. Покиньте ж його, рушаймо кожен у свою землю, суд бо над ним дійшов до неба й сягнув аж за

хмарі". (Єрем. 51:7-9) Для дальшого попертя цього заключення Господь каже: "І покликнув сильно голосом великим, глаголючи: Упав, упав Вавилон, велика (блудниця), і став домівкою бісам і сховиском всякому духові нечистому, і сховиском всякій птиці нечистій і огидній. Бо пристрасним вином блудодіяння свого напоїла всі народи, і царі земні блудили з нею, і купці земні з превеликої розкоші її збагатили. І чув я инший голос з неба, що глаголав: Вийди з неї, народе мій, щоб не мати вам спілки в гріхах її, і щоб не прийняти вам пораз її".— Одкр. 18:2-4.

ОСТОРОГА

³⁸ Ця осторога є дана Господом для користи всіх людей доброї волі до ТЕОКРАТІЇ. Такі, у той час як візьмуть до уваги осторогу, поспішно втечуть з релігійних організацій й знайдуть безпеченство під Господом Ісусом Христом. Ті, що вірять в Бога і в Його Слово, повинні тепер бачити й розуміти, що Бог не зважає на особи чи народи, і що всі, що пізнали Єгову і Його царство і опісля забули Бога і вертаються до "мізерних первотин" світа, і також всі, що заведбуть і відмовляються слухатись і повинуватися Богу і Його Царю, поринуть в Армагедоні, котрий вже недалеко. Божий присуд є написаний, і він напевно буде виконаний.

³⁹ Та перед виконанням свого присуду Господь висилає своїх свідків проголосити Його ім'я і Його царство по всій землі. Це Він робить на свідоцтво, щоби народи не могли мати вимівки за їх напрям діланья і наслідок. Вони вирішують свою власну долю. Тому Господь висилає своїх слуг з цим приказом, котрому вони мусять коритись: "І проповідуватиметься євангелія царства по всій вселенній на свідкуванне всім народам і тоді прийде кінець".— Мат. 24:14.

⁴⁰ Той факт, що всі народи тепер ненавидять і переслідують свідків Єгови, є сильним побічним доказом, що робота свідоцтва стає завершена, і що Армагедон є вельми близько. З тої причини, що многі забули Бога і сталися ворогами Бога і Його слуг, слова пророка тепер відносяться до них, а іменно: "Ревність моя сушить мене, напасники бо мої забули слова твої. Слово твоє випробуване, і любе слугі твому. Малий я і мізерний; та не забув приказів твоїх".— Пс. 119:139-141.

⁴¹ З ревністю до "дому [або організації] Господа" вірний останок і їх співтовариші тепер кажуть, як Бог научив їх: "Поклонітесь Господеві в пишній святині його. Сповнісь страхом перед ним, ціла земле! Звіщайте між народами: Господь царює! І круг земний стоїть твердо, не похитається; він судить народи у правоті". (Пс. 96:9, 10) Ті, що є доброї волі до Бога, слухатимуть тепер радісну новину і утікати будуть до Господа, щоб вони могли мати часть в проголошенню Його ім'я й Його царства.

⁴² Останок Божого “святого народу”, який ще знаходиться на землі, не забуває Бога. “Інші вівці” Господа, які утікають тепер до позатипічного “міста прибіжища”, не забувають Бога і “чудеса його над синами людськими”. Ті “інші вівці” продовжують бути вірними і у своїм часі будуть становити “велику громаду”, тобто, “людей”, що виконуватимуть Божественний мандат “наповнювати землю”. Отже, Єгова тепер каже до останка і своїх “інших овець”: “Веселіться, народи, з його народом! Він бо помстить кров рабів своїх, відомстить ворогам своїм, а землі своїй, народові своему, простить”.— 5 Мойс. 32:43.

⁴³ “Велика громада” є вибрана з різних народів, родів, людей і язиків і буде становити новий народ землі. Божа духовна кляса тепер знаходиться з Ісусом Христом, і пам’ятаючи всякого часу про ім’я Єгови, вони співають: “Хто не убоїться Тебе, Господи, і не прославить імени Твого? Ти бо один святий, бо всі народи придуть і поклоняться перед Тобою; бо Твої суди об’явилися”. (Одкр. 15:4) Ті, що є доброї волі до Бога, чують той радісний спів і поспішають прилучитися до тих співаків у виконанню служби Господньої.

СУДЬБА

⁴⁴ Суд народів поступає тепер вперед, і через те всі знаходяться перед Ісусом Христом, великим Суддею. Релігійні організації заявляють, що служать Богу, однак, вони забули Його і Його Слово та й звернули цілком до річей цього світа. Ті релігійні інституції лучать свої сили з політичними і комерційними силачами і разом кажуть: “Ми будемо володіти землею”. Вони забули, що Ісус велів всім християнам молитися о прихід ТЕОКРАТІЇ, котра володітиме світом в праведності. (Мат. 6:10) Релігійні великани і їх політичні союзники пред’являють претензію володіти світом, і таким чином, разом вони становлять “гідоту спустіння”. Ця правда тепер ясно показується всім людям доброї волі, і до таких Господь тепер каже: “Як же побачите гідоту спустіння, що сказав Даниїл пророк, стоячу де не слід (хто читає, нехай розуміє), тоді хто в Юдеї, нехай втікає на гори”.— Марка 13:14.

⁴⁵ Господь тут також остерігає тих, що зачали утікати, що вони не повинні повертатися, і що наколи вони повернуться і забудуть Бога і Його провізію до них, то їх судьба буде та сама, що й інших людей, які забули Бога. Такі є поставлені в ту саму клясу з беззаконниками, “лукавим слугою” і лицемірами, і долю таких Господь об’являє в цих словах: “Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога”. (Пс. 9:17) “Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє”.— Пс. 145:20.

⁴⁶ Ті, що є доброї волі до Бога і котрі бажають жити, мусять тепер утікати: “Бо наближується день Господень [Армагедон] на всі народи [народи, що є проти ТЕОКРАТІЇ], й що ти чинив, те й тобі станеться; відплата твоя впаде на голову тобі. Бо як ви пили на горі моїй святий, так всі народи [народи, що є проти ТЕОКРАТІЇ] (з вами) питимуть і проковтнуть, та й минуться, наче б їх і не було”.— Авдія 15, 16.

“ІНШІ ВІВЦІ”

⁴⁷ Люди доброї волі, “інші вівці” Господа, котрі становитимуть “велику громаду”, мусять бути вірні і будуть вічною славою Єгови і оправданням Його ім’я. Всі такі, що стали на сторону Господа, мусять доглядати за тим, щоб їм не забувати Бога. Що муситься робити, щоб оминати те нещастя? Оминати релігію, бо то є демонізм. Уникати скверного марнослов’я так званих світових “мудреців” і вчитися, щоб поставити себе вірним перед Богом. (2 Тим. 2:15, 16; 1 Тим. 6:20, 21) Не покладатися на своє власне самолюбне думання ані на думання жодного чоловіка: “Надійсь на Господа всім серцем твоїм і не покладайся на власний твій розум. У всіх стежках твоїх думай про його, а він простуватиме шляхи твої”. (Прип. 3:5, 6) Це значить, що усім, чим ти володієш, пізнавай Господа Бога і за все, що ти отримуєш з Його ласкавих рук, визнавай Його і дякуй за це.

⁴⁸ “Шукати смирності” значить бути готовим вчитися і пильно пізнавати волю Божу, і це ти мусиш робити через постійне пристосовання себе до студії Слова Божого. Це є дуже важливим, щоб ти научався Божої дороги, бо є вона дорогою праведності. “Він веде покірних до правди, і вказує смирному дорогу свою. Всі стежки Господні — милість і правда для тих, що бережуть завіт його і свідчення його”.— Пс. 25:9, 10.

⁴⁹ Ворогами всіх Божих людей є многі. Сатана, головний з-між демонів, провадить сонми демонів, що співтоваришать з ним; релігійністи на землі, що практикують демонізм; і всі, що знаходяться під силою і впливом демонів воюють проти Божих завітуючих людей. Всі такі ненавидять тих, що заявили себе за Єгову і Його ТЕОКРАТІЮ. Якщо ви стали по стороні Бога і Його царства, глядіть за тим, щоб ви були безперестано лояльні й вірні ТЕОКРАТІЇ, ходили дорогою Господа і постійно молилися до Бога через Ісуса Христа. Доречну молитву Господь поставив перед всіх, що згодилися чинити Його волю в отцих словах: “Глянь на ворогів моїх, бо їх багацько, і лютою ненавистю палають до мене! Сохрани душу мою, і спаси мене! Не допусти сорому на мене, бо я вповаю на тебе! Чистота і правота нехай стоять на сторожі коло мене! Бо я надіюсь на тебе”.— Пс. 25:19–21.

(Закінчення на 18 стор.)